

Forfatter: ?

Titel: En accurat Afbildning paa Grev Struensees Grevelige Vaaben.

Citation: ?: "En accurat Afbildning paa Grev Struensees Grevelige Vaaben.", i ?: *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvantbindet*, ?, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-3_001-shoot-workid3_001_029/facsimile.pdf (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvantbindet

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

En accurat Afbildning
paa

291
Ayd
46-131

Grev Struensees Grevelige Vaaben.

Forklaring
over
Grev Struensees
Grevelige Vaaben.

Skioldet er deelt i fire Deele, af hvilke den første og sidste indeholde tvende blaae Floder paa Skak i Guld-Feldt, i den anden Deel, som er rød, sees tvende Sold-Nøgler satte imod hveranden, og i den tredje, som har samme Farve som den anden, ere tvende Sold Laurbær-Greene over Kors, omgionne med en Guld-Krone. Hjerter-Skioldet er af Sold, jiret med en Grevelig Krone, og forestiller et udrustet Skib.

Den paa Skioldet ere trende aabne Hjelme med elleve Traller og en Grevelig Krone over hver af dem. Paa den første Hjelm sees en Ugle, holdende en Sold-Nogle i Næbet; paa den mellemste et udrustet Skib, og paa den tredje tvende Sold-Vinger, imellem hvilke ere tvende Laurbær-Greene af Sold, omgionne med en Guld-Krone.

Skioldholderne ere tvende Bøvere, staaende lige op, med sunksende Dyne, og med Halen imellem Beenene.

4

Ut Vres, Tegn en altid er
Med Vre og Fortienester forbunden,
Derpaa et nyt Drevits er her:
Vel for man og en hielmet Skielm har sunden —
En Jordens Gud er' alseende,
Og arer derfor til Noerdige. —

Sit Fiuler Høghed, Ligt og Guld:
Tit Vres, Krands, onde Raad og Hierter;
Hvad Struenses bar i sit Skjold,
Det alle veed; ja det til mange smerter;
En Skygge af hans Pragt er dette Tegn,
Hans Skjandsel deer ey ud i Nordens Egn.

Hans Skib med Lykke strutter Segl
Foer høyt og let ind i ukjendte Fjorde —
Men af forræstet Havn tog Fjæl
Skiont Pluto og Fru Venus var om Worde,
I Havnen det med eet faldseylede
Med Himmelens alviise Sympresse.

Han Lovet, Nøglen listig stjal
Til Rigets Guld — og til Monarkers Hierter —
Han lukte efter eget Val —
Men lukte op for Synd — og mange Smerter —
Han lukte Døren i til Kongens Steel —
Ja! Rundskebs, Nøglenes Rov — det var hans Maal. —

Han som en Flod i voldsom Fart
Bortskylte manges Lykke — Penge — Glæde —
Hans Vellyst intet var for taar,
Han hørkede sin Siel — i bløde Klæder.
Han smittede det Vand, som før var klart —
Men standsedes midt i sin snelle Fart. —

Her visnede den Laurbær-Krands
Han drømte om, som Viis — som Sejer-Herre,
Her sluttes Grevens gyldne Glæde
Som Rigets Soel berøvedes — desværre!
Her hialp en Guld- og en Sølv-kronet Glæde
Her visnede vor Greves Laurbær-Krands.

Her blev Veltalenheden stum,
Her tabtes Mast — og Last — og Ror — og Anker,
Her Uglem gribes i en Stum,
Her styres mange førte Natte-Tanker;
Ulykkens Sugl imod Sædvane sov
I Nattens Mulin — og stiktes ved sit Rov.

En vinget Hevn ansaldt den Tro, —
Som fløj saa høyt — den deres Vinger stakker —
Et Mørkets Sælftab hæves op;
En Bæver, Vid og Slid og Vagt tilstrækker —
En kronet Hielm — en øverste Ugle-Vold;
Med os var Gud, vor Hævner, Soel og Skjold.
